

самъ по себѣ божествениятъ благодать и священниятъ санъ. Въ сущности, ученіето ѝ е доста точно, но, за да бы была съвершенно праволавна връхъ тойзи предметъ, тази църква трѣба само да исповѣда по явно че тя счита посвященіето като божественъ обрядъ когото ся употребили апостолитѣ, по ученіето на І. Христа и на св. Писаніе. Подбудила ся е тя да исклучи изъ числото на таинствата тойзи обрядъ, най-паче отъ опредѣленіето което римската църква дава на *таинството*, което, споредъ тѣзи църквѣ, ся предполага че е *чувственно* знаменіе у-становено отъ І. Христа. А защо